

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/31519 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 24 augustus 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 augustus 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 31 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 september 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. C.E.C.M. van Roosmalen, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

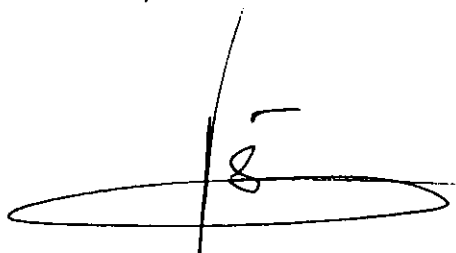
w.g. Van Roosmalen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 september 2007

53-551.

Verzonden: 21 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

050 5875449

6.

Postadres Postbus 588
9700AN GRONINGEN

• Groningen

JVG
07/08/2007
Zwolle

Regio Groningen
Korpsonderdeel 1 Unit Vreemdelingenpolitie
Behandeld door T. Klaassens
Telefoon 050 - 587 55 55
Fax 050 - 587 54 09
V-nummer / Zaak / Zaak - 04/08/2007
Datum 04/08/2007
Onderwerp M110-A-Maatregel van Bewaring

007.29.8016

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Tonnis Klaassens, inspecteur van het regionaal politiekorps Groningen,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:
Voorna(a)m(en)	:
Geboortedatum	:
Geboorteplaats	:
Geboorteland	: Sovjetunie
Nationaliteit(en)	: Armenië, Burger van, Onbekend
Geslacht	: mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de
Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

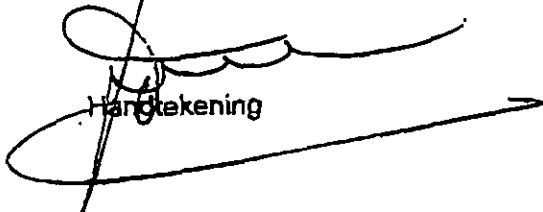
Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
- Onvoldoende middelen van bestaan.

De maatregel is opgelegd:

Plaats	: <i>Sappemeer Groningen</i>
Datum	: 04/08/2007
Tijd	: 14:00 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie,
de inspecteur,
T. Klaassens

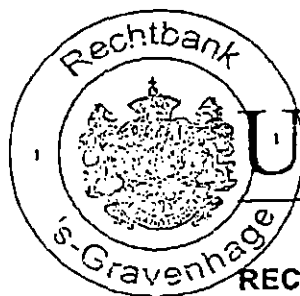
Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

AFSCHRIFT

Productie II

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle

Sector Bestuursrecht, Enkelvoudige Kamer voor Vreemdelingenzaken
Registratienummer: Awb 07/31519

Uitspraak op het beroep tegen de bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)
in het geding tussen:

geboren op
van Armeense nationaliteit,
IND dossiernummer 0107.29.8016,
thans verblijvende op de Detentieboot te Dordrecht,
raadsvrouw mr. A.W.J. van der Meer,
eiser;

en

De Staatssecretaris van Justitie,
vertegenwoordigd door mr. M.M. Luik,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND),
verweerder.

1. Procesverloop

Op 4 augustus 2007 is eiser, die geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft, met het oog op de uitzetting in bewaring gesteld omdat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling vordert (artikel 59, eerste lid aanhef en onder a, Vw 2000).

Op 8 augustus 2007 heeft eiser tegen de maatregel van bewaring beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot een verzoek om toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 20 augustus 2007. Eiser is verschenen, bijgestaan door mr. J.W.F. Noot, waarnemend voor eisers raadsvrouw. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Overwegingen

Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat de grond 'niet beschikken over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000' ten onrechte aan de maatregel van bewaring ten grondslag is gelegd.

Awb 07/31519

blad 2

Eiser stelt als asielzoeker Nederland te zijn binnengekomen en reeds de nodige brieven te hebben gestuurd naar de Armeense ambassade, maar tot dusverre heeft dit niet tot enig resultaat geleid. Eiser meent dat hij daarom buiten zijn schuld niet kan beschikken over de benodigde reis- en identiteitsdocumenten. Eiser stelt dat zulks hem niet kan worden aangerekend, met name nu er geen twijfel bestaat omtrent zijn identiteit en nationaliteit.

De rechtbank volgt eiser niet in zijn standpunt. Gebleken is dat eiser in het geheel niet beschikt over enig document als bedoeld in artikel 4.21 van het Vreemdelingenbesluit 2000. Verweerder heeft dan ook in redelijkheid voornoemde grond aan de maatregel van bewaring ten grondslag kunnen leggen. De omstandigheid dat, naar eiser stelt, hij buiten zijn schuld niet kan beschikken over een identiteitsdocument doet hier niet aan af.

Voorts heeft eiser aangevoerd dat hij over een vaste woon- of verblijfplaats beschikt, nu hij reeds jaren bij zijn ouders woonachtig is. Eiser verblijft met hen in de noodopvang, het te en staat als zodanig aldaar geregistreerd. De grond 'niet beschikken over een vast woon- of verblijfplaats' is, zo stelt eiser, dan ook ten onrechte in de maatregel van bewaring opgenomen.

De rechtbank volgt eiser hierin niet en overweegt dat uit de jurisprudentie van de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) kan worden afgeleid dat een vaste woon- of verblijfplaats met een inschrijving in de Gemeentelijke Basisadministratie, maar ook anderszins kan worden aangetoond. De rechtbank is echter van oordeel dat eiser met hetgeen hij heeft aangevoerd onvoldoende heeft aangetoond dat hij over een vaste woon- of verblijfplaats beschikt. Verweerder heeft deze grond dan ook in de maatregel van bewaring op kunnen nemen.

Eiser stelt voorts dat verweerder de grond 'zich niet gehouden aan de vertrektermijn' ten onrechte aan de maatregel van bewaring ten grondslag is gelegd. Eiser voert in dit verband aan dat hij, door zich periodiek bij Stichting Inlia te melden, immer heeft voldaan aan de meldplicht.

Voor zover eiser hiermee heeft bedoeld te stellen dat een meldplicht hem ontheft van de plicht zich te houden aan de vertrektermijn, overweegt de rechtbank dat zijn stelling geen doel treft, reeds nu hij volledig is uitgeprocedeerd en op hem derhalve de rechtsplicht rust Nederland te verlaten. De rechtbank merkt voorts op dat het hier om een meldplicht bij Stichting Inlia gaat en niet om een meldplicht bij de vreemdelingenpolitie. Verweerder heeft voornoemde grond dan ook aan de maatregel van bewaring ten grondslag kunnen leggen.

Eiser heeft voorts aangevoerd dat hij over voldoende middelen van bestaan beschikt, nu hij een uitkering van Stichting Inlia ontvangt.

Voor zover eiser hiermee de grond 'niet beschikken over voldoende middelen van bestaan' betwist, overweegt de rechtbank dat met betrekking tot het beschikken over voldoende middelen van bestaan het inkomen waarover de vreemdeling zelfstandig beschikt bepalend is. Naar het oordeel van de rechtbank is niet gebleken dat eiser zelfstandig over voldoende middelen van bestaan beschikt. Verweerder heeft de bewaring dan ook terecht mede op deze grond kunnen baseren.

Awb 07/31519

blad 3

Voorts heeft eiser zich op het standpunt gesteld dat verweerder ten aanzien van zijn uitzetting onvoldoende voortvarendheid betracht, nu veertien dagen zijn verstreken zonder dat door verweerder een op zijn uitzetting gerichte handeling is verricht. Alsdan moet worden vastgesteld dat er onvoldoende zicht op uitzetting bestaat. Eiser stelt dat voortdurend van de bewaring met ingang van de vijftiende dag na de laatste uitzettingshandeling onrechtmatig is geworden.

De rechtbank verenigt zich niet met dat betoog. Uit de door verweerder overgelegde stukken blijkt dat eiser laatstelijk is gehoord op 7 augustus 2007. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat op 20 augustus 2007 met eiser een vertrekgesprek stond gepland, maar dat dit vanwege deze zitting geen doorgang heeft kunnen vinden. Voorts heeft verweerder aangegeven dat op 21 augustus 2007, daags na de zitting, doch uiterlijk op 22 augustus 2007, alsnog een vertrekgesprek zal plaatsvinden. De rechtbank acht dit voldoende voortvarend, waarbij zwaar gewicht wordt toegekend aan de toezegging van verweerder dat in geval van het achterwege blijven van een vertrekgesprek op één van voornoemde data, hij hierin zijn verantwoordelijkheid zal nemen en de bewaring zal opheffen.

Voorts, zo stelt eiser, dient gezien te worden of het voortduren van de bewaring bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid nog gerechtvaardigd is te achten. Eiser wijst in dit verband op zijn ernstig zieke ouders. Eiser is degene die hen de noodzakelijke mantelzorg verleend, hetgeen zij moeten ontberen indien hij vreemdelingenbewaring verblijft. Indien de ouders niet de nodige behandeling krijgen zal er bij beide een medische noodsituatie op korte termijn ontstaan. Bovendien is het beleid van verweerder om gezinnen niet gescheiden uit te zetten, aldus eiser.

De rechtbank volgt eiser hierin niet, nu onvoldoende is gebleken dat de aanwezigheid van eiser voor de verzorging van zijn ouders onontbeerlijk is. Niet is gebleken dat andere personen in deze zorg niet kunnen voorzien.

Ten aanzien van eisers stelling dat gescheiden uitzetting in onderhavig geval niet aan de orde kan zijn, overweegt de rechtbank dat, nu hij meerderjarig is, dit beleid niet onverkort op hem van toepassing is.

Het beroep is ongegrond. Daarom kan geen schadevergoeding worden toegekend.

Awb 07/31519

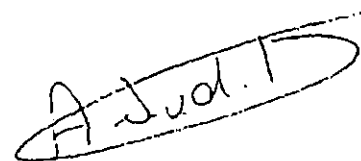
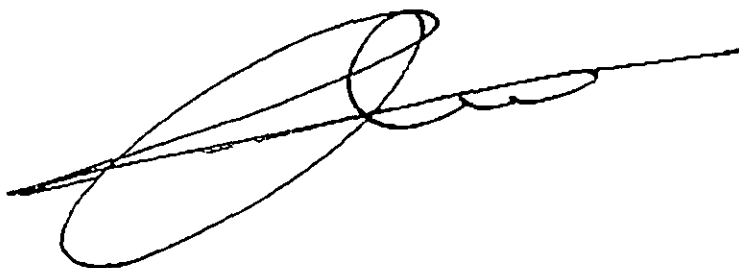
blad 4

3. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.L. van der Kris en in het openbaar uitgesproken in
tegenwoordigheid van A. van den Ham als griffier, op 24 AUG 2007

Afschrift verzonden op: 24 AUG 2007

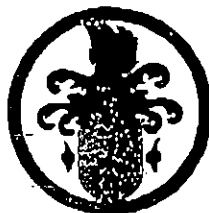
Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak binnen een week na verzending daarvan hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Algemene wet bestuursrecht (herstel verzuim) is niet van toepassing.

VOOR AFSCHEID CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Mr P. J. Wapperom
 Mr A.W.J. van der Meer
 Mr drs C.R. Jansen
 Mr J.W.F. Noot
 Advocaten en Procureurs

Wijnstraat 209
 3311 BV Dordrecht
 Tel. (078) 639 9900
 Fax (078) 639 9761

Advocatenkantoor Wapperom

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
31 AUG 2007	4569-C
ZAKNR.	
AAN:	V3 6270
BEHANDELD: OD:	PAR:

Afdeling Bestuursrechtspraak
 van de Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC 'S-GRAVENHAGE

Fax : 070 - 365 13 80

Dordrecht, 31 augustus 2007

Betreft : Appelschrift Vreemdelingenbewaring

Inzake : Hoger Beroep
 / Staatssecretaris van Justitie

IND kenmerk : 0107.29.8016
 Proc.nr. Rb : 07 / 31519

Appellant

Naam :
 Geboren :
 Nationaliteit : Armeense

Gemachtigde : mr. A.W.J. van der Meer
 kantoorhoudende te : Dordrecht, Wijnstraat 209 (3311 BV)

toevoeging : gelieve een last tot toevoeging te verstrekken

Verweerder

instantie : Staatssecretaris van Justitie
 adres : Schiedeldoekshaven 100, 's Gravenhage

datum uitspraak : 24-08-2007
 datum verzending : 24-08-2007

-2-

Geeft eerbiedig te kennen,

_____ geboren op _____, van Armeense nationaliteit,
thans verblijvende te _____, hierna te noemen "appellant", te dezer zake
woonplaats kiezende te Dordrecht aan de Wijnstraat 209 ten kantore van de
advocaat en procureur mr. A.W.J. van der Meer, die ten deze door appellant
bepaaldelijk gevolmachtigd is dit appelschrift te ondertekenen en in te dienen en
die ten deze als gemachtigde voor hem optreedt, zulks met het recht van
substitutie.

1. Inleiding

Appellant is op 4 augustus 2007 in vreemdelingenbewaring gesteld op grond
van artikel 59 eerste lid aanhef en onder a Vw 2000.

Op 8 augustus 2007 is door appellant een beroepschrift ingediend tegen deze
maatregel.

De openbare behandeling van het beroepschrift heeft plaatsgevonden bij de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle op 20 augustus 2007.

Bij uitspraak van 24 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de
Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle, het ingediende
beroepschrift ongegrond verklaard (produktie 1).

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen en stelt daartegen hierbij
Hoger Beroep in, nu hij van mening is dat in deze vragen spelen van
rechtseenheid, rechtsontwikkeling of rechtsbescherming.

Onderhavig appelschrift berust op de navolgende grieven.

2. Grieven

2.1.1 motiveringsgebrek; voldoende middelen van bestaan

De Rechtbank heeft ten onrechte op pagina 2 onderaan het volgende
overwogen;

*"Eiser heeft voorts aangevoerd dat hij over voldoende middelen van bestaan
beschikt, nu hij een uitkering van Stichting India ontvangt. Voor zover eiser*

-3-

hiermee de grond 'niet beschikken over voldoende middelen van bestaan' betwist, overweegt de rechtbank dat met betrekking tot het beschikken over voldoende middelen van bestaan het inkomen waarover de vreemdeling zelfstandig beschikt bepalend is. Naar het oordeel van de rechtbank is niet gebleken dat eiser zelfstandig over voldoende middelen van bestaan beschikt. Verweerder heeft de bewaring dan ook terecht mede op deze grond kunnen baseren.

2.1.2 toelichting

Hetgeen onder 2.2.2 en 2.3.2 en 2.4.1 is opgemerkt dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Naar de mening van appellant heeft de Rechtbank in haar overweging miskend dat de Stichting Inlia een private stichting is, en appellant aldus geen uitkering uit de publieke kas of openbare middelen ontvangt. De grond welke aan de maatregel van in bewaringstelling ten grondslag is gelegd is overigens "voldoende middelen van bestaan", waarmee dus niet de eis van artikel 16 sub c Vw 2000 ('zelfstandig en duurzaam') wordt gesteld. Voorts heeft de rechtbank miskend dat het 'zelfstandig over inkomsten beschikken' zich niet beperkt tot hetgeen uit arbeid in loondienst e.d. wordt ontvangen, maar ook uit een maandelijkse uitkering van een stichting kan bestaan, alsmede uit het gratis kunnen beschikken over een kamer in een hotel.

Appellant is gezien vorenstaande dan ook van mening dat in deze door de rechtbank een onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende deugdelijk en draagkrachtig heeft gemotiveerd.

2.2.1. motiveringsgebrek; voortvarendheid

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen:

"Eiser stelt dat de voortduring van de bewaring met ingang van de vijftiende dag na de laatste uitzettingshandeling onrechtmatig is geworden. De rechtbank verenigt zich niet met dit betoog. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat op 20 augustus 2007 een vertrekgesprek stond gepland, maar dat dit vanwege deze zitting geen doorgang heeft kunnen vinden. Voorts heeft

-4-

verweerder aangegeven dat op 21 augustus 2007, daags na de zitting, doch uiterlijk op 22 augustus 2007, alsnog een vertrekgesprek zal plaatsvinden. De rechtbank acht dit voldoende voortvarend, waarbij zwaar gewicht wordt toegekend aan de toezegging van verweerder dat in geval van het achterwege blijven van een vertrekgesprek op één van voornoemde data, hij hierin zijn verantwoordelijkheid zal nemen en de bewaring zal opheffen."

2.2.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1.2 en 2.3.2 en 2.4.1 is opgemerkt dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

In bovenvermelde overwegingen heeft de rechtbank miskend dat de termijn van 14 dagen verweerder ruimschoots de tijd geeft om met een vervolg op de laatste uitzettingshandeling te komen. Dat verweerder hierin niet tijdig is geslaagd had voor de rechtbank dan ook een grond moeten zijn om primair te concluderen tot onvoldoende voortvarendheid van verweerder. Met name nu de vreemdelingenbewaring de meest vrijheidsbeperkende maatregel is welke verweerder kan opleggen en derhalve aan de rechten van de vreemdeling in deze situatie gewaarborgd dienen te zijn, in dier voege dat er daadwerkelijk aan de uitzetting wordt gewerkt.

Subsidiair had het een zware wegingsfactor in de belangenafweging dienen te zijn (zie onder 2.3.2.). Ten onrechte heeft de rechtbank dit niet (kenbaar) in haar belangenafweging meegewogen.

2.3.1. motiveringsgebrek; belangenafweging

Ten onrechte heeft de Rechtbank overwogen:

"De rechtbank volgt eiser hierin niet, nu onvoldoende is gebleken dat de aanwezigheid van eiser voor de verzorging van zijn ouders onontbeerlijk is. Niet is gebleken dat andere personen in deze zorg niet kunnen voorzien. Ten aanzien van eisers stelling dat de gescheiden uitzetting in onderhavig geval niet aan de orde kan zijn, overweegt de rechtbank dat, nu hij meerderjarig is, dit beleid niet onverkort op hem van toepassing is."

-5-

2.3.2. toelichting

Hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2 en 2.4.1 is opgemerkt dient als hier herhaald en ingelast te worden beschouwd.

Naar de mening van appellant heeft de Rechtbank in haar overweging miskend dat uit het ingebrachte medische rapport wel degelijk volgt dat eiser onmisbaar is. Dit rapport d.d. 17 augustus 2007 van de arts van de ouders van appellant eindigt immers met de zin: 'om bovenstaande redenen acht ik de aanwezigheid van de zoon als mantelzorger voor zijn ouders noodzakelijk'. Uit het rapport blijkt deze aanwezigheid niet alleen noodzakelijk is om tijdig in te kunnen ingrijpen, maar evenzo vanwege de omstandigheid dat appellant noodzakelijk is voor de tolkwerkzaamheden. (productie 2)

De overweging van de rechtbank kan dan ook niet worden gevolgd dat 'niet is gebleken dat andere personen in deze zorg niet kunnen voorzien.' Niet alleen geschiedt mantelzorg in zijn algemeenheid juist door specifieke personen, het feit dat appellant bij zijn ouders woont en hun taal spreekt en hen "eigen" is, daar waar zij tegenover derden mogelijk schaamtegevoelens hebben, maakt dat hij bij uitstek in staat is deze mantelzorg te verrichten. Appellant is dan ook van mening dat hij aan zijn bewijsplicht met voornoemd medisch rapport genoegzaam heeft voldaan.

In deze specifieke omstandigheden, waarbij de ouders in sterke mate van hun zoon afhankelijk zijn, is in redelijkheid door verweerder het beleid ten aanzien van gescheiden uitzettingen niet van toepassing geacht. De rechtbank heeft dit miskend. Temeer nu de formulering 'niet onverkort' niet uitsluit dat ook meerderjarigen binnen het beleid kunnen vallen. Gelet op deze bewoording had in ieder geval hieromtrent een zorgvuldige belangenafweging dienen plaats te vinden.

Appellant is gezien vorenstaande dan ook van mening dat in deze door de rechtbank een onzorgvuldige belangenafweging heeft plaatsgevonden, althans moet worden vastgesteld dat de rechtbank haar belangenafweging niet, althans in onvoldoende mate kenbaar heeft gemaakt en/of voldoende deugdelijk en draagkrachtig heeft gemotiveerd.

-6-

2.4.1. Motiveringsgebrek / Samenhangende rechtsoverwegingen

Gelet op hetgeen onder 2.1.2 en 2.2.2 en 2.3.2. is opgemerkt - hetgeen als hier herhaald en ingelast dient te worden beschouwd - moet worden vastgesteld dat de overige rechtsoverwegingen evenzo niet langer kunnen standhouden, nu deze louter in samenhang kunnen worden gezien met vorenstaande.

3. Conclusie

Gelet op vorenstaande kan de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zwolle niet in stand blijven;

Appellant verzoekt u eerbiedig:

Bij appelschrift

- het hoger beroep gegrond te verklaren;
- de aangevallen uitspraak te vernietigen;
- het inleidende beroep terug te verwijzen naar de Rechtbank dan wel doende wat de rechtbank had behoren te doen; het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren;
- in verband met de onrechtmatige bewaring naar redelijkheid een schadevergoeding toe te kennen;
- de Staat der Nederlanden te veroordelen in de proceskosten van opgemeld Hoger Beroep alsmede het beroep bij de Rechtbank.

Hoogachtend,

A.W.J. van der Meer